

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – nummer ti

Jeff Pippenger

2025-12-14

Tallet ti

Vi behandler en del av Jesajas syn, som begynner i kapittel sju og fortsetter til slutten av kapittel tolv. Vi gjør dette fordi Herren i 1850 «rakte ut sin hånd for annen gang, for å samle» sitt restfolk. Vi setter veimerkene fra 1844 til 1863 på plass. «1850» og den andre samlingen er ett av disse veimerkene.

Når synet hos Jesaja begynner i vers én i kapittel sju, skal enhver henvisning til et uttrykk som ligner «på den dag» plasseres inn i den etablerte profetiske rammen for kapittel sju. En nøkkel til å dele synet rett er å forstå at profetien virker etter prinsippene om gjentakelse og utvidelse, og denne regelen er virksom i synet.

De ulike profetiske sannhetene som blir identifisert i synet hos Jesaja, med begynnelse i kapittel seks, må tilnærmes ut fra det perspektiv at Jesaja «først og fremst» representerer en sjel som er blitt salvet ved 9/11 til å forkynne at senregnet har kommet. I den helligede sammenhengen illustrerer kapittel sju i Jesaja nettopp den frykt som ble fremstilt ved profeten i kapittel seks, da han stilte spørsmålet om «hvor lenge» han ville måtte gi budskapet om 9/11 til en frafallen menighet som «hadde øyne, men nektet å se, og ører, men nektet å høre»?

I synet er den ugudelige og dåraktige kong Akas symbolet på en laodikeer som ikke vil ta imot advarselen i senregnets budskap, slik det blir framstilt av vekterne som konfronterer den ugudelige og dåraktige Akas, representert ved Jesaja og hans sønner.

11. september inntraff i den profetiske historien i Daniel elleve, vers førti; når Jesaja derfor plasseres ved 11. september i kapittel seks, er han profetisk plassert innenfor vers førti i Daniel elleve, men enda mer betydningsfullt er han plassert innenfor den «skjulte historien i vers førti». Den skjulte historien i vers førti begynte da verset ble oppfylt i 1989 ved Sovjetunionens sammenbrudd. Fra 1989 og frem til søndagsloven i vers førtien er den «skjulte historien i vers førti», som blir avforseglet av Løven av Judas stamme i selve denne «skjulte historien». Det dette påviser i vår betraktning av Jesaja som en senregnsbudbærer etter 11. september, er at én del av senregnsbudskapet som Jesaja forkynner, er — Daniel elleve, vers førtien til førtifem.

Profetisk stående ved 11. september presenterer Jesaja i kapittel ti en advarsel om at den aller neste hendelsen som skal skje, er det «ugudelige påbud», som er søndagsloven, og som er framstilt i vers førtien i Daniel elleve. Jesajas framstilling av senregn-budskapet er plassert innenfor den «skjulte historien» i vers førti—etter 11. september. Oppfyllelsen av vers førti i 1989 plasserer Jesaja etter 1989, ved 11. september, hvor han blir salvet med kull fra alteret. Jesaja representerer en budbærer hvis budskap omfatter de siste seks versene i Daniel elleve.

Jesaja sier uttrykkelig at han og hans barn er til tegn og under. I kapittel sju, vers tre, er Jesaja og hans sønn ved ledningen fra den øvre dammen på hovedveien ved valkerens mark. Jesaja frembærer budskapet om senregnet, som han ble salvet til å forkynne i kapittel seks, og han står ved tre symboler på senregnet, så vel som sammen med sitt barn Sjea-Jasjub. Ledningen fra den øvre dammen er en profetisk hentydning til de to rørene fylt med den gyldne oljen, som Sakarja identifiserer og søster White så ofte kommenterer; de identifiserer budskapet som kommer fra ledningen fra den øvre dammen i senregnets budskap.

Jesajas ledning står i forbindelse med Sakarjas to rør, og Ellen Whites kommentar knytter Sakarja sammen med lignelsen om de ti jomfruer. Jesaja ydmykes til støvet i kapittel seks når han ser Herrens herlighet. Han samtykker i å bære budskapet som er fremstilt i vers tre som det budskap som opplyser jorden med Guds herlighet. Og han blir rensset med en glo fra alteret og står deretter ved dammen som blir dannet av vannet fra den øvre dammen. I kapittel tjueåtte definerer Jesaja senregnets budskap som «linje på linje», og i vers tre representerer den øvre dammen flere profetiske linjer.

Jesaja, som representerer en sjel ved 9/11, ville bare stå der den gyldne oljen kommer ned fra den øvre dammen dersom den sjelen hadde bedt om den gode vei som fører til Jeremias gamle sti, som er Jesajas «hovedvei (sti) ved valkerens mark», hvor Jeremias «hvile» finnes. Jesajas budskap om senregnet er ikke bare basert på de ti jomfruers linje, Sakarjas linje om de to gyldne rør, og Jeremias linje om den gamle sti; Jesaja står også ved «valkerens mark», hvor Paktens Budbærer renser og lutrer Levis sønner som sølv og gull.

Det er en svært enkel profetisk oppgave å føre andre linjer inn i vers tre i kapittel sju. Oljen hos Sakarja og de ti jomfruene knytter seg til Jakobs stige og de to første versene i Åpenbaringen, for de omhandler alle kommunikasjonsprosessen mellom Gud og mennesket. Jeremias gamle sti omfatter «vekteren» som blåser i basunen, og som den ugudelige og dårlige kong Akas nekter å høre på. Denne basunen trekker alle profetiens basuner, så vel som de profetiske vekterne, inn på Jesajas «hovedvei», der Jesaja og hans sønn står for å formidle et budskap til lederen for Laodikea.

Jesaja og hans sønn Sjea-Jasjub, som betyr «en rest skal vende tilbake», står sammen, og de illustrerer forkynnelsen av senregnets budskap, som ankom ved 11. september. De går for å møte den ugudelige kong Akas, og som far og sønn representerer de et symbol på alfa og omega, den grunnleggende regelen i metodologien «linje på linje». «Linje på linje» er den regelen som ble typifisert ved det millerittiske «dag/år»-prinsippet.

Den 11. august 1840 ble en profeti om islam i det annet ve av Åpenbaringen ni oppfylt, og Millerittenes «dag/år»-prinsipp ble stadfestet, og ga således kraft til Millers forutsigelse om 1843, som var basert på dag/år-prinsippet. Den 11. september 2001 ble en profeti om islam i det tredje ve av Åpenbaringen ni, ti og elleve oppfylt, og prinsippet om alfa (11.8.1840) og omega (11.9.) ble stadfestet idet den mektige engelen i Åpenbaringen atten steg ned da de store bygningene i New York falt—akkurat som den mektige engelen i Åpenbaringen ti hadde steget ned den 11. august 1840, da alfaen som var et forbilde på omega, ble oppfylt.

Ikke bare representerer Jesaja og hans sønn hovedprinsippet om «linje på linje», men de representerer også Elias-budskapet, som er et budskap fremstilt gjennom forholdet mellom en far og hans barn. Elias-budskapet, som forkynnes like før Herrens store og fryktelige dag, identifiserer et budskap som kommer like før Guds eksekutive dom begynner. Guds eksekutive dommer representerer en periode som er «Herrens store og fryktelige dag». Denne perioden begynner ved søndagsloven og fortsetter frem til de sju siste plagene. Perioden begynner med søndagsloven og ender med de sju siste plagene. Elias-budskapet er derfor basert på prinsippet om alfa og omega, sammen med advarselen om prøvetidens nært forestående avslutning. Med Elias-budskapet følger også de ulike profetiske linjene som bygger på Elias; for Elias representerte, ifølge Jesus, Johannes døperen, og både Elias og Johannes representerte, ifølge Søster White, William Miller, og sammen representerer Elias og Johannes døperen både de hundre og førtifire tusen (Elias) og den store skaren i Åpenbaringen sju (Johannes).

Jesaja og hans sønn står ved de gamle stier, som er grunnvollene, og de mottar den gylne olje, for de er kloke jomfruer som går gjennom renselsesprosessen hos valkeren, som ble oppfylt den 22. oktober 1844 og er et forbilde på søndagsloven. Jesaja og resten som vender tilbake, (for det er det hans sønns navn, Sjea-Jasjub, betyr), representerer resten som «vender tilbake» til de gamle stier ved 11. september. Forholdet mellom far og rest, som også er forholdet mellom alfa og omega, og som også er Elias-forholdet om «fedrenes og barnas hjerter», identifiserer at Fader Miller og hans forhold til en restbevegelse av den første engel var alfa-bevegelsen i Filadelfia. I alfa-bevegelsen ble Fader Miller identifisert som Elias og døperen Johannes, som Jesus identifiserte som budbæreren som beredte veien for Paktens Budbærer. Alle disse profetiske oppfyllelser i alfahistorien til den første og den andre engel blir gjentatt i historien om omegaen av den tredje engel.

Det finnes viktigere kjensgjerninger vedrørende Jesajas illustrasjon i synet, men her påviser vi ganske enkelt at Jesaja særskilt identifiserer de ulike sannheter som utgjør hjertet i budskapet om den sene regn av 9/11. Alle disse linjene vi nettopp har drøftet, og selvfølgelig mange flere, er å finne i vers tre i kapittel syv.

I vers åtte tilspisses den profetiske sannheten idet den identifiserer nøkkelen som åpner «den skjulte historien i vers førti», og forbløffende nok blir denne nøkkelen identifisert i selve det samme verset hvor begynnelsen på begge de 2520-årige tidsprofetiene er markert.

For Syrias hode er Damaskus, og Damaskus' hode er Resin; og innen sekstifem år skal Efraim knuses, så det ikke lenger er et folk. Og Efraims hode er Samaria, og Samarias hode er Remaljas sønn.

Dersom dere ikke vil tro, skal dere sannelig ikke bli stående. Jesaja 7,8.9.

Jesajas framstilling av budskapet om senregnet omfatter Moses' «sju ganger», for sekstifemårsprofetien i vers åtte angir utgangspunktet for både det nordlige og det sørlige riket i Israels adspredelse på 2520 år. I det selvsamme verset finnes også nøkkelen som åpner de tre profetiske linjene i Daniel elleve vers førtis sammenbrudd av Sovjetunionen i 1989, sammen med vers ti i Daniel elleve, samt vers åtte i Jesaja åtte. Med disse tre linjene (Jesaja 8:8, Daniel 11:10,

40) er nøkkelen «hodene» i vers åtte og ni. Når nøkkelen til «hodene» anvendes på disse tre parallelle versene, låses døren opp til historien om krigen i Ukraina og den snart kommende tredje verdenskrig. Når denne profetiske døren blir åpnet, sees deretter vers elleve til seksten i Daniel elleve å være en parallell historie til vers førti i Daniel elleve etter Sovjetunionens sammenbrudd i 1989. Opplåsningen av «vers førtis skjulte historie» er en sannhet som er én av noen få utvalgte sannheter som er angitt som forseglingsbrutt i forbindelse med avforseglingen av Jesu Kristi åpenbaring like før nådetiden lukkes.

Første vers i Jesajas åttende kapittel begynner med ordet «Dessuten», noe som angir at kapittel åtte skal gå ut over kapittel sju. Foruten at det første ordet er «dessuten», er kapittel åtte, vers tre, knyttet sammen med vers tre i kapittel sju som et annet vitne om at de to kapitlene skal anvendes linje på linje. Begge «treerne» identifiserer en av Jesajas sønner, hvis navn begge taler om det profetiske budskapet i fortellingen. Sjeas-Jasjub betyr «en rest skal vende tilbake», og Maher-Sjalal-Hasj-Bas betyr «snar til byttet». Sjeas-Jasjub nevnes først, deretter Maher-Sjalal-Hasj-Bas (som er det lengste navnet i Bibelen). Alfaen, representert ved «1», er mindre, og i dette tilfellet endog identifisert som en «rest», og omegaen, representert ved «22», er større, og representeres ved det lengste navnet i Bibelen, samtidig som det symboliserer søndagslovens raske bevegelser.

Alfa-levningen, representert ved Sjeas-Jasjub, er sammen med sin far Jesaja i vers tre. Sammen er de en alfa og en omega, og de står på et sted som består av tre særskilte henvisninger til den sene regn.

Da sa Herren til Jesaja: Gå nå ut og møt Akas, du og din sønn Sear-Jasjub, ved enden av ledningen fra den øvre dammen, på veien til valkerens mark. Jesaja 7:3.

Jesaja er et symbol på de hundre og førtifire tusen, og ved å representere kallet ved 9/11 representerer Jesaja også kallet i juli 2023. Ved 9/11 er Jesaja en laodikeer, fremstilt ved Jakob, bedrageren, som skulle ta Esaus førstefødselsrett idet adventismen blir utspydd av Herrens munn, og i 2023 representerer Jesaja Israel, den som seirer. Jesaja representerer en som frembar Guds budskap, som blir vekket til erkjennelsen av at han er en laodikeer, og som deretter ved en glød blir rensset til å bli en filadelfier.

«Jesaja hadde et vidunderlig syn av Guds herlighet. Han så åpenbarelsen av Guds kraft, og etter å ha skuet Hans majestet kom det et budskap til ham om å gå og utføre et bestemt verk. Han følte seg helt uverdigg til oppgaven. Hva fikk ham til å anse seg selv som uverdigg? Trodde han seg uverdigg før han fikk et syn av Guds herlighet? — Nei; han innbilte seg at han stod i en rettferdig tilstand for Gud; men da Herren, herskarenes Guds herlighet, ble åpenbart for ham, da han skuet Guds utsigelige majestet, sa han: ‘Ve meg, det er ute med meg! For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper; for mine øyne har sett Kongen, Herren, herskarenes Gud. Da fløy en av serafene bort til meg; i hånden hadde han en glødende kull som han hadde tatt med tangen fra alteret, og han rørte ved min munn med den og sa: Se, dette har rørt ved dine lepper; din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet.’ Dette er det verk som vi som enkeltmennesker trenger å få utført for oss. Vi ønsker at den glødende kull fra alteret skal bli lagt på våre lepper. Vi ønsker å høre ordet bli talt: ‘Din

misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet'» Review and Herald, 4. juni 1889.

Hvor lenge i Jesaja kapittel seks er et symbol på 9/11 frem til søndagsloven, og kapittel seks er en fremstilling av 9/11. Kapitlene sju til ni fremsetter budskapet som Jesaja gav til Judas frafalne lederskap, og illustrasjonen som finner sted under beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen når Efraims drukkenbolter snubler. I det samme synet nedtegner Jesaja:

Se, jeg og de barn som Herren har gitt meg, er til tegn og til under i Israel fra hærskares Herre, som bor på Sion berg. Jesaja 8:18.

Jesaja og hans barn er tegn innenfor de gåter som finnes i kapittel sju til ni. Kapittel sju til ni er hele synets referansepunkt når det gjelder enhver henvisning til «den dagen» eller «den tiden». Vers atten fastslår at Jesaja og hans sønner er tegn, og versene som omgir vers atten, angir det tidsrommet da tegnene skal gjenkjennes.

Og mange blant dem skal snuble og falle og bli knust og bli fanget i snaren og bli grepet. Bind vitnesbyrdet sammen, forsegl loven blant mine disipler. Og jeg vil vente på Herren, han som skjuler sitt ansikt for Jakobs hus, og jeg vil sette mitt håp til ham.

Se, jeg og de barn som Herren har gitt meg, er til tegn og til under i Israel fra hærskares Herre, som bor på Sions berg. Jesaja 8:15–18.

De som «venter på Herren», blir fremstilt ved Jesaja og hans to sønner. De er dem for hvem Herren hadde skjult «sitt ansikt», noe som er et kjennetegn ved dem som våkner opp til kravene i bønner i Tredje Mosebok tjueseks, etter juli 2023. De våkner opp til det forhold at deres bekjennelse må omfatte at Herren hadde gått dem imot, det vil si at han skjulte sitt ansikt for dem.

Å «binde vitnesbyrdet, besegle loven» er beseglingen av de hundre og førtifire tusen, som står i kontrast til «mange». «Mange» er kalt, men få er utvalgt. Mange står i kontrast til Jesaja og hans to sønner, som representerer de få. De «mange» er de fem dårlige jomfruene, og av denne grunn skjer fem ting med dem: de «snubler og faller, blir sønderbrutt, blir fanget i snaren og blir tatt». De snubler fordi de har forkastet budskapet om senregnet.

For med stammende lepper og med en annen tunge skal han tale til dette folk, han som sa til dem: Dette er hvilen som dere kan la den trette finne hvile i; og dette er vederkvegelsen. Men de ville ikke høre. Derfor ble Herrens ord for dem bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, her litt og der litt, for at de skulle gå og falle bakover og bli knust og fanget og tatt. Jesaja 28:11–13.

I beseglingstiden i kapittel åtte beskriver Jesaja de ugudeliges fall, forbilledliggjort ved Akas, og han identifiserer den samme gruppen i vers tretten i kapittel tjueåtte. Grunnen til at de «faller», er at de forkaster senregnbudskapet, som for dem var «bud på bud» og ble framstilt av dem som er framstilt som having stammende lepper. De kverulerende jødene ved pinse anklaget disiplene for drukkenskap, for de kunne ikke forstå budskapet. I deres sinn ble det framført av stammende lepper.

I vers tre i kapittel sju er Jesaja den profetiske alfa for sin sønn Sjeaar-Jasjub, som i sin tur er omega i forhold til sin far, men også alfa i forholdet til sin bror. Som representanter for Alfa og Omega står de der hvor de to gullrørene fra den himmelske helligdom danner en dam, nettopp ved allfarveien på Jeremias gamle sti på marken hvor lin blir forvandlet fra flekker til rent hvitt idet Paktens Budbærer rensar Levis sønner, så vel som Jesaja og Sjeaar-Jasjub. Der framfører han for den onde og dårlige kong Akas budskapet om Mose gamle sti fra Tredje Mosebok tjueseks' «sju ganger», som i det samme verset fastslår at et «hode» er en konge, eller kongens rike, eller hovedstaden i et rike.

Den nøkkelen åpner lyset i Guds Ord, slik at krigen i Ukraina, som begynte i 2014, kunne sees som et emne i Bibelens profeti, framstilt som noe som finner sted under beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen og i historien til de tre siste presidentene i Amerikas forente stater. Budskapet om sildigregnet er framstilt av Jesaja i kapittel ti og elleve, og det beskriver den indre og ytre historien i de seks siste versene av Daniel elleve. Det første verset, vers førti, er illustrert av Jesaja i kapittel seks til og med ni, og deretter, i kapittel ti og elleve, framstilles budskapets indre og ytre historier, som ble avforseglet i 1989. Hvert vesentlig element i budskapet om sildigregnet er framstilt i synet.

De siste versene i kapittel ti identifiserer den samme profetiske historien som de siste versene i kapittel elleve fremstiller. Kapittel ti er det ytre, og kapittel elleve er det indre. I Åpenbaringsens bok er de sju menighetene det indre, og seglene er det ytre. I de siste versene i kapittel ti løfter pavemakten sin hånd mot Jerusalem i et parallelt avsnitt til at pavemakten går mot sin ende uten at noen hjelper den i vers førtifem i Daniel elleve.

Ennå skal han bli stående i Nob den dagen; han skal svinge sin hånd mot berget til Sions datter, Jerusalems høyde. Se, Herren, hærskares Herre, skal hugge av grenverket med forferdelse; de høye av vekst skal felles, og de hovmodige skal ydmykes. Og han skal hogge ned skogens krattskog med jern, og Libanon skal falle ved en mektig. Jesaja 10:32–34.

Slutten av kapittel ti er avslutningen på menneskets prøvetid, og det er der også slutten av Daniel elleve ender.

Og han skal reise teltene for sitt palass mellom havene på det herlige hellige berg; men han skal komme til sin ende, og ingen skal hjelpe ham. Og på den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som står for ditt folks barn; og det skal bli en trengselstid, slik det aldri har vært siden det ble til et folk helt til den samme tid; og på den tid skal ditt folk bli frelst, hver den som blir funnet oppskrevet i boken. Daniel 11:45, 12:1.

Kapittel ti begynner i vers én med det «urettferdige påbud», som søster White identifiserer som søndagsloven.

Ve dem som fastsetter urettferdige lover, og som nedskriver det onde de har foreskrevet. Jesaja 10:1.

Kapittel ti begynner ved søndagsloven, som samsvarer med vers førtien i Daniel kapittel elleve, og det ender med en parallell til at Mikael står fram i historien til vers førtifem i Daniel elleve.

«En avgudssabbat er blitt opprettet, slik det gyldne billedstøttet ble reist på Dura-sletten. Og slik Nebukadnesar, Babylons konge, utstedte et påbud om at alle som ikke ville bøye seg ned og tilbe dette bildet, skulle drepes, slik vil det bli kunngjort at alle som ikke vil vise søndagsinstitusjonen ærbødighet, skal straffes med fengsel og død. Slik blir Herrens sabbat trampet under fot. Men Herren har erklært: 'Ve dem som kunngjør urettferdige påbud, og som nedskriver byrder som de har foreskrevet' [Jesaja 10:1]. [Sefanja 1:14–18; 2:1–3, sitert.]» Manuscript Releases, bind 14, 91.

I Åpenbaringen kapittel elleves «store jordskjelv», som i vers tretten representerer søndagsloven, finnes det tre symboler på islam knyttet til «jordskjelvet» som ryster dyret fra jorden i Åpenbaringen tretten, når det taler som en drage. I Jesaja kapittel ti er søndagsloven fremstilt som et «urettferdig påbud» som et «ve» blir uttalt over. I Åpenbaringen kapittel elleves «store jordskjelv», fra vers tretten og frem til vers atten, blir islam i det tredje ve identifisert med fire symboler på islam og det slag det retter mot De forente stater ved søndagsloven; «Og i samme stund ble det et stort jordskjelv», og «det andre ve er forbi; se, det tredje ve kommer snart. Og den sjuende engel basunet» «og folkeslagene raste.»

Kapittel ti fremstiller pavemakten fra vers førtien i Daniel elleve og frem til vers førtifem, når pavedømmet kommer til sin ende. Vers førti er ikke en del av fremstillingen i kapittel ti, for Jesaja illustrerer vers førtis «skjulte historie» når budskapet om sildigregnet blir forkynt for en frafallen menighet representert ved Akas. Avslutningen av kapittel elleve viser utfrielsen fra pavemakten i den samme historien.

Og Herren skal fullstendig tilintetgjøre tungespissen av Egypts hav; og med sin veldige vind skal han svinge sin hånd over elven, og slå den til sju bekker, så folk kan gå tørrskodd over. Og det skal være en hovedvei for resten av hans folk, dem som blir tilbake fra Assyria, slik det var for Israel den dagen da han drog opp fra landet Egypt. Jesaja 11:15, 16.

Jesaja kapittel ti er det ytre, og kapittel elleve er det indre ved den samme historien. Paralleller mellom det ytre og det indre finnes i overflod i Guds Ord, og disse to parallelle kapitlene fremstiller den tredje engels advarsel, slik den er representert ved Jesaja. Den tredje engels advarsel er blitt sammenfattet på mange måter gjennom inspirasjon, men en meget hjelpsom oppdeling av den tredje engels advarsel er at den fremstiller begivenhetene som er forbundet med prøvetidens avslutning, og at den også understreker nødvendigheten av personlig forberedelse. Jesaja ti er begivenhetene, og kapittel elleve er forberedelsen.

«Begivenhetene i forbindelse med prøvetidens avslutning og forberedelsesverket for trengselstiden er klart framstilt. Men mengder av mennesker har ikke større forståelse av disse viktige sannheter enn om de aldri var blitt åpenbart. Satan våker for å rive bort ethvert inntrykk som ville gjøre dem vise til frelse, og trengselstiden vil finne dem uforberedte.

«Når Gud sender menneskene advarsler av så stor betydning at de fremstilles som forkynt av hellige engler som flyr midt under himmelen, krever Han at enhver person som er utrustet med fornuftsevner, gir akt på budskapet. De fryktelige dommer som forkynnes over tilbedelsen av dyret og dets bilde (Åpenbaringen 14:9–11), burde lede alle til en flittig granskning av profetiene for å lære hva dyrets merke er, og hvordan de skal unngå å ta imot det. Men folkets

store masser vender øret bort fra å høre sannheten og vender seg til fabler. Apostelen Paulus erklærte, idet han skuet frem mot de siste dager: 'Det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære.' 2 Timoteus 4:3. Den tiden er fullt og helt kommet. Mengdene ønsker ikke Bibelens sannhet, fordi den griper forstyrrende inn i det syndige, verdenselskende hjertes begjær; og Satan gir dem de villfarelser som de elsker.»

«Men Gud vil ha et folk på jorden som opprettholder Bibelen, og bare Bibelen, som målestokken for alle læresetninger og grunnlaget for alle reformer. Lærde menns meninger, vitenskapens slutninger, kirkemøters trosbekjennelser eller avgjørelser, like tallrike og innbyrdes motstridende som de kirkesamfunn de representerer, flertallets røst — verken én eller alle disse bør anses som bevis for eller imot noe punkt i den religiøse tro. Før vi godtar noen lære eller forskrift, bør vi kreve et klart «Så sier Herren» til støtte for den.»

«Satan arbeider stadig for å lede oppmerksomheten bort fra Gud og over på mennesker. Han får folket til å se hen til biskoper, til pastorer, til teologiprofessorer som sine veiledere, i stedet for å granske Skriftene for selv å lære sin plikt å kjenne. Deretter kan han, ved å beherske disse ledernes sinn, påvirke mengden etter sin vilje.» The Great Controversy, 594, 595.

Vi vil fortsette dette studiet i den neste artikkelen.